

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6C/98/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815200303
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7815200303.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobcu G., právne zastúpený JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom, so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá 21 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd zrušuje rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak Arbitration Court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, spisová značka: 567/10/14 zo dňa 11.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2014 a vykonateľnosť dňa 23.12.2014, dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Súd odkladá vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku spisová značka: 567/10/14 zo dňa 11.12.2014 až do právoplatného ukončenia veci 6C/98/2015.

Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi náhradu trov konania, z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 291,68 Eur, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd zaväzuje žalovaného uhradiť na účet Slovenskej pošty, a.s., CVFT, OSA, Thurzova 1, 042 21 Košice súdny poplatok zo žaloby vo výške 331,50 Eur na základe pripojeného platobného predpisu, v lehote do 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poukázal na to, že rozhodnutím Centra právnej pomoci sp.zn. 12422/2014 - PP - KaKe zo dňa 30.12.2014 mu bol priznaný nárok na právnu pomoc a ustanovený právny zástupca. Poukázal na miestnu príslušnosť tunajšieho súdu podľa § 88 ods. 2, posledná veta a zdôraznil, že žalobca je spotrebiteľ. Žalobca uzavrel so žalovaným 09.05.2013 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500024713, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 1.350,00 Eur splatných v 48 mesačných splátkach po 69,34 Eur. RPMN predstavovala 66,94 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom predstavovala sumu 3.328,32 Eur. V deň uzavretia úverovej zmluvy žalobca podpísal na osobitnej listine rozhodcovskú zmluvu, ktorá sa však svojou povahou viaže k úverovej zmluve, keďže boli podpísané prakticky naraz. Žalobca vzhľadom na majetkové pomery, keď jeho jediný príjem činí invalidný dôchodok vo výške 374,- Eur, nemohol riadne a včas splatiť splátku, dostal sa do omeškania a žalovaný podal žalobu na rozhodcovský súd, ktorý žalobcu rozsudkom sp. zn. SR 567/10/14 zo dňa 11.12.2014 zaviazal na zaplatenie istiny 2.684,26 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z

omeškania vo výške 0,85 % ročne zo sumy 59,34 Eur od 27.03.2014 do 21.05.2014, zo sumy 49,34 Eur od 22.05.2014 do zaplataenia, zo sumy 69,34 Eur od 27.04.2014 do zaplataenia, zo sumy 69,34 Eur od 27.05.2014 do zaplataenia, zo sumy 69,34 Eur od 27.06.2014 do zaplataenia, zo sumy 2.426,90 Eur od 30.06.2014 do zaplataenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.350,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.350,- Eur len 5,15 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.684,26 Eur do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 429,30 Eur.

Žalobca poukázal na ustanovenie § 40 ods. 1 písm. j) a ods. 2 Zákona 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní ako aj na § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka a § 1 Zákona 129/2010 Z.z. Ďalej zdôraznil, že ako fyzická osoba požívajúca ochranu spotrebiteľa uzavrel úverovú zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou bola rozhodcovská zmluva uzavretá v rozpore s § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a jedná sa o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá ju robí neplatnou. Postup žalovaného navodzuje dojem, že pri rozhodcovskej zmluve ide o osobitnú a oddeliteľnú zmluvu, o ktorú má spotrebiteľ záujem a podpisuje ju nezávisle od zmluvy o úvere. Zmluva sa však ničím neodlišuje od rozhodcovskej doložky používanej žalovaným v minulosti na predtlačenom formulári, ktorého obsah žalobca nemohol ovplyvniť a teda nebol individuálne dojednaný. Žalobca ďalej namietal, že úverová zmluva obsahuje celý raz neprijateľných zmluvných podmienok v podobe RPMN vo výške 66,94 %, keď priemerná hodnota RPMN platná v deň podpisu úveru predstavovala 7,21 %, poplatku za poskytnutie úveru vo výške 331,06 Eur, ktorá nie je zahrnutá v celkovej čiastke, ktorú musí žalobca zaplatiť a ktorá predstavuje 200 % úveru, zmluvnej pokuty rozsudkom priznanej vo výške 0,04 % denne a podobne. Žalobca tiež tvrdil, že v skutočnosti mu nebolo poskytnutých deklarovaných 1.350,- Eur, ale len suma 1.018,94 Eur. Proces pred rozhodcovským súdom bol neobjektívny, nakoľko len kopiroval návrh žalovaného a žalobca bol vylúčený z možnosti poukázať na sporné ustanovenia zmluvy. Navrhol zmluvu posúdiť aj s poukazom na rozpor s dobrými mravmi, čím by bola neplatná ako celok podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Žalobca poukázal na to, že si chcel vybrať úver na renováciu bytu, a to v sume 3.000,- Eur, ale nakoľko je poberateľom invalidného dôchodku na pobočke u žalovaného mu bolo povedané, že takúto sumu mu určite neschvália, preto bol nútený uzavrieť dve úverové zmluvy so žalovaným. V rámci tejto úverovej zmluvy mu schválili limit 1.350,- Eur, ale na účet mu bolo vyplatených 1.018,- Eur. Už pri podpise tejto zmluvy mu bolo povedané, že musí najprv podpísať rozhodcovskú zmluvu, pretože pokiaľ ju nepodpíše Bratislava mu úver neschválí. Zdôraznil tiež, že v zmluve sú uvedené vysoké poplatky a úroky, z ktorých ani on a dokonca ani pracovníčka Centra právnej pomoci nevedeli určiť aký bol mesačný úrok. Tiež dodal, že sumu, ktorú mu poukázali na účet už vcelku uhradil. Čo sa týka dátumu prevzatia rozhodcovského rozsudku zo dňa 11.12.2014, ako je uvedené v rozhodcovskom spise dňa 17.11.2014 uviedol, že sa pomýlil, ale aj z pečiatky a z dátumov uvedených poštovým doručovateľom vyplýva, že sa jedná o dátum 17.12.2014 a v rozhodnutí Centra právnej pomoci je tiež uvedený dátum doručenia rozhodcovského rozsudku dňa 17.12.2014. V čase podpisu úverovej zmluvy ani nevedel čo je revolvingový úver, nikto mu to ani nevysvetlil a nemal záujem podpisovať takúto zmluvu, chcel len obyčajnú pôžičku. Nemal možnosť ovplyvňovať zmluvné podmienky a znenie zmluvy, nakoľko ju vypisovala pracovníčka žalovaného. Nebol ani oboznámený so zmluvnými podmienkami, bolo mu len povedané akú sumu dostane, koľko má mesačne splácať. Následne mala byť zmluva odoslaná faxom do Bratislavy a na druhý deň si mal prísť pre odpoveď. Rovnako nebol informovaný o význame a dôvodoch uzavretie rozhodcovskej zmluvy, bolo mu len povedané, že ak ju nepodpíše v Bratislave mu úver neschvália.

Žalovaný nesúhlasil s podanou žalobou a navrhol ju zamietnuť. Vo všeobecnosti a pred uvedením argumentácie k jednotlivým tvrdeniam žalobcu žalovaný uviedol, že podaná žaloba vychádza zo skutkovo a právne nepresných, zavádzajúcich a neopodstatnených tvrdení.

Odvolávajúc sa na podanú žalobu na prvom mieste namietal dôvodnosť tvrdení žalobcu ohľadne rozhodcovskej zmluvy, na ktorej základe bola založená právomoc stáleho rozhodcovského súdu na konanie o žalobe veriteľa (tu ako žalovaný) na zaplataenie dlžnej sumy voči dlžníkovi (tu žalobca). V tomto smere podotkol, že žalobcove tvrdenia ohľadne neplatnosti rozhodcovskej zmluvy sú nielen v rozpore s obsahom rozhodcovskej zmluvy, ale aj s tými zákonnými ustanoveniami, na ktoré sa odvoláva.

Rozhodcovská zmluva predstavuje individuálne dojednanie právneho úkonu. Individuálnosť rozhodcovskej zmluvy je daná nielen tým, že zmluvné strany uzatvárajú rozhodcovskú zmluvu ako samostatný úkon a na osobitnej listine. Samostatnosť však vyplýva predovšetkým z obsahu rozhodcovskej zmluvy, z okolností jej vzniku, trvania a možného jednostranného ukončenia. Rozhodcovská zmluva nemusela nikdy vzniknúť alebo naďalej po jej uzavretí trvať, a to bez akéhokoľvek vplyvu na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva mohla zaniknúť jednostranným úkonom žalobcu bez toho, aby túto skutočnosť a jej dôsledky mohol žalovaný vôbec ovplyvniť.

V zmysle ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka je pre posúdenie, či ide o individuálne dojednanie podstatná možnosť spotrebiteľa ovplyvniť jeho vznik bez toho, aby takéto rozhodnutie spotrebiteľa spočívajúce v nesúhlase s nejakým ustanovením, právnym úkonom atď. malo vplyv na uzavretie hlavného zmluvného vzťahu. V takej situácii totiž možno hovoriť o tom, že spotrebiteľ má reálnu možnosť meniť obsah vzájomných vzťahov s dodávateľom aj inak, ako len dodávateľom navrhnuté zmluvy akceptovať ako celok alebo nie. V tomto prípade rozhodcovská zmluva ani nie je súčasťou úverovej zmluvy. Z pohľadu úpravy celého komplexu vzájomných vzťahov je nesporné, že rozhodcovská zmluva vôbec nemusela ani vzniknúť, resp. mohla zaniknúť bez toho, aby to malo vplyv na úverový vzťah. Z rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že jej uzavretie resp. ďalšie trvanie nie je podmienkou uzavretia a trvania samotnej zmluvy o revolvingovom úvere (bod 2). Žalobca nemusel na uzavretie rozhodcovskej zmluvy vôbec pristúpiť, resp. v dohodnutej lehote mohol od nej odstúpiť. Vlastným úkonom teda mohol ovplyvniť a ovplyvnil vznik a existenciu rozhodcovskej zmluvy.

Poučenie dlžníka o možnosti neuzatvoriť rozhodcovskú zmluvu bez akýchkoľvek následkov na uzavretie hlavnej zmluvy o úvere je hneď v úvode rozhodcovskej zmluvy. Aj za predpokladu, že dlžník rozhodcovskú zmluvu uzavrel mal možnosť od tejto zmluvy odstúpiť v lehote 14 dní aj bez uvedenia dôvodu, t.j. potom čo mu boli peňažné prostriedky poskytnuté. Veriteľ totiž (v súlade s článkom 2 ods. 2.3 zmluvných ustanovení zmluvy o úvere) vyplatil dlžníkovi úver v deň uzavretia zmluvy o úvere (t.j. v rovnaký deň ako bola uzavretá rozhodcovská zmluva). Dlžník mal teda reálnu možnosť rozhodcovskú zmluvu jednostranným právnym úkonom ukončiť po obdržaní peňažných prostriedkov, t.j. bez obavy z toho, že by mu nebol poskytnutý úver. Z toho tiež možno prezumovať, že dlžníkovi by boli poskytnuté peňažné prostriedky aj v prípade, že odmietne uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu.

Rozhodcovská zmluva je plne platným právnym úkonom.

Rozhodcovská zmluva by nemohla byť neplatným (neprijateľným) úkonom ani pri jej posudzovaní podľa ust. § 53 ods. 4 písmeno r) Občianskeho zákonníka.

Dané ustanovenie znie nasledovne: Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Z uvedeného je nesporné, že - ustanovenia, ktoré nevyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní - nie sú neprijateľné.

Tento záver pritom priamo vyplýva aj z dôvodovej správa k danému ustanoveniu, ktorá uvádza: Cieľom tejto úpravy je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Ak by niektoré z ustanovení rozhodcovskej doložky zakladalo výlučne právomoc rozhodovať spor iba v rozhodcovskom konaní, navrhovaná úprava považuje také ustanovenie za neprijateľné, čo však nemá za dôsledok zrušenie platnosti celej rozhodcovskej doložky. Spotrebiteľovi, ako aj dodávateľovi ostáva možnosť riešiť spor v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní, ale spotrebiteľ môže svoje práva voči dodávateľovi uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Uvedené teda v žiadnom prípade nespôsobuje neplatnosť celej rozhodcovskej doložky. Podľa judikatúry Súdneho dvora (Komisia/Švédsko, C-478/99) pritom dôvodová správa, ktorá je voľne prístupná na internete, a ktorá hrá zvyčajne dôležitú úlohu pri interpretácii a aplikácii právnych predpisov, je osobitne významná. Čiže v zmysle uvedeného by rozhodcovská zmluva nemohla byť neplatná ani vtedy, ak by bolo súčasťou inej zmluvy, či podmienkou na jej vznik.

Platnosť rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania podporuje aj rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu SR, ktorý v uznesení zo dňa 22. 11. 2012, sp. zn. 3 MCdo 14/2011 uviedol, že zo

spisu (č.l. 34 spisu) vyplýva, že bod 4.9.2. všeobecných podmienok ustanovoval, že „klient má právo odmietnuť rozhodcovskú doložku uvedenú v bode 4.9.1. do 30 dní odo dňa účinnosti týchto obchodných podmienok alebo do 30 dní od uzatvorenia zmluvného vzťahu s bankou“. Tento text nasvedčuje tomu, že rozhodcovskou doložkou bolo síce dohodnuté, že spory z daného právneho vzťahu bude prejednávať a rozhodovať rozhodcovský súd, spotrebiteľ mal ale podľa všetkého bodom 4.9.2. všeobecných podmienok založené právo, aby v určenej lehote dodatočne - po uzavretí zmluvy - jednostranne „odmietol rozhodcovskú doložku“ a tým dosiahol akési anulovanie tejto časti dohody zmluvných strán. Predmetný bod mal zrejme nezanedbateľný vplyv na prípadnú právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie a rozhodnutie sporov z právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

V prejednávanom prípade nie je právomoc rozhodcovského súdu odvodzovaná zo žiadnej doložky vo všeobecných podmienkach. Právomoc bola založená samostatnou rozhodcovskou zmluvou.

Žalovaný podporne poukazuje na rozhodnutia, v ktorých bola posudzovaná rovnaká rozhodcovská zmluva ako platná:

Krajský súd v Žiline v uznesení sp. zn. 8CoE/4/2014 zo dňa 31.01. 2014 výslovne k rovnakej rozhodcovskej zmluve uvádza cit. „Z obsahu zmluvy (bod 2, 7) vyplýva, že povinný (spotrebiteľ) mal právo výberu a tomuto bola daná možnosť dodatočne a to aj v prípade prechádzajúceho podpisu zmluvy od tejto zmluvy odstúpiť bez toho, aby to malo za následok ukončenie zmluvy o revolvingovom úvere. Je teda zrejmé, že v tomto prípade bola daná možnosť spotrebiteľovi slobodne sa rozhodnúť, či sa podriadi rozhodcovskému konaniu alebo aby v určenej lehote dodatočne -po uzavretí zmluvy - jednostranne vypovedal rozhodcovskú zmluvu a tým dosiahol jej zrušenie. “

Platnosť rozhodcovskej zmluvy z hľadiska jej individuálneho dojednania potvrdil svojím rozhodnutím Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku v Uznesení sp.zn. 15Co/439/2015-69 zo dňa 28.7. 2015, v ktorom konštatoval, že „má za to, že pokiaľ bola navrhovateľke na podpis predložená rozhodcovská zmluva na samostatnom liste (háрку) papiera, v rozsahu siedmich článkov obsahu, v jej rámci bolo navrhovateľke vysvetlené, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú jeho následky, pričom v jej obsahu bolo deklarované, že jej uzavretie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, uvedenú rozhodcovskú zmluvu je možné považovať za individuálne dojednanú. Táto skutočnosť potom vylučuje, aby rozhodcovská zmluva bola kvalifikovaná ako neprijateľná podmienka.

Napríklad: Krajský súd v Nitre vo veci sp. zn. 25CoE/22/2014 uviedol, cit. Z predloženej rozhodcovskej zmluvy č. 8400035831, uzatvorenej medzi účastníkmi konania dňa 09.03. 2011 je nesporné, že povinnej bola daná možnosť neprijať návrh rozhodcovskej zmluvy, pričom o tejto skutočnosti bola zo strany oprávneného jasne a zrozumiteľne informovaná. To znamená, že povinnej bola poskytnutá možnosť voľby prijať alebo neprijať takýto návrh. Navyše jej boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie, čo je dôsledkom uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy a čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Povinná mala navyše možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť bez uvedenia dôvodu, a to do 14 dní od uzatvorenia zmluvy. V danej veci povinná súhlasila s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy, ktorú skutočnosť potvrdila svojím vlastnoručným podpisom. Pokiaľ za danej dôkaznej situácie súd prvého stupňa bez ďalšieho uzavrel, že dojednaná rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak podá žalobu oprávnený a že rozhodcovskú zmluvu si povinná osobitne nevyjedнала, bola veriteľom vopred pripravená a dlžník ju nemal možnosť ako zmeniť, alebo ovplyvniť jej obsah, jeho záver je potrebné vzhľadom na obsah predmetnej rozhodcovskej zmluvy považovať za nesprávny. Zvlášť v prípade, o znenia samotnej zmluvy vyplýva, že povinná mala možnosť ovplyvniť obsah zmluvy, pričom jej boli poskytnuté zrozumiteľné informácie o možnosti riešenia sporu v rozhodcovskom konaní, ako u možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť.

Žalobca ako dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku poukazuje na výšku odplaty za úver, ktorý mu bol poskytnutý na základe zmluvy. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500024714 bola uzavretá dňa 9.5.2013, pričom otázka výšky odplaty bola upravená v ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nasledovne: Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Priemerná výška odplaty za spotrebiteľské úvery, ktorú by bolo možné len vo všeobecnosti považovať za obvyklú je podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch v 1. štvrtroku 2013 na úrovni 48,52 %. S prihliadnutím na spôsob a mieru zabezpečenia záväzku kedy zabezpečenie v podobe ručenia, spoludlžníctva, vecného zabezpečenia nebolo zo strany žalobcu dané je nesporné, že dohodnutá výška odplaty v zmluve neprevyšuje podstatne odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu.

Pokiaľ žalobca namieta výšku úroku za úver je v prvom rade potrebné poukázať na skutočnosť, že návrh na uzavretie zmluvy s podmienkami, za ktorých bol úver schválený podal vo forme žiadosti o úver samotný žalobca. Žalobca teda v návrhu na uzavretie zmluvy sám požadoval úver za daných podmienok. Po schválení úveru a prijatí peňazí mal žalobca možnosť odstúpiť od zmluvy a to v lehote 14 - tich kalendárnych dní od jej uzavretia. Napriek tomu tak neurobil. Spochybňovanie vlastného konania a dovolávanie sa prospiechu z toho (k čomu žalobca zjavne smeruje) je postupom rozpore so zákonom a tiež v rozpore s dobrými mravmi. Tým, že žalobca predložil žiadosť o úver za určených podmienok, deklaroval žalovanému určitý skutkový stav spočívajúci v jeho súhlase s podmienkami úveru. Teda, na strane žalovaného vytvoril žalobca svojim konaním (zahŕňujúcim predloženie žiadosti, podkladov potrebných na schválenie úveru ako je prehľad príjmov a výdavkov). Ak teraz tvrdí opak (a výhrady smerujú proti základným parametrom úverového vzťahu), potom jeho konanie pri uzavretí zmluvy mohlo byť z právneho hľadiska kvalifikované len ako vyvolanie omylu u žalovaného (veriteľa) o tom, že do zmluvného vzťahu s určenými podmienkami chce vstúpiť.

Žalovaný (veriteľ) akceptoval žiadosť o uzavretie zmluvy za tých podmienok, ktoré žalobca sám podpísal. Z pohľadu žalobcu bolo podstatným, že ohľadne všetkých podmienok úverového vzťahu dlžník deklaroval, že ich akceptuje ako východisko pre vznik zmluvného vzťahu. Ak teraz žalobca tvrdí opak toho čo uviedol v žiadosti, potom vlastne tvrdí že vyvolal omyl o tých skutkových okolnostiach, ktoré tvorili základ pre akceptáciu žiadosti zo strany žalovaného. Za týchto okolností sa ale potom žalobca nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy ani ako celku, a ani žiadneho 1-stranného úkonu vedúceho k jej vzniku (viď § 49a v spojení s ust. § 40a Občianskeho zákonníka).

Podporne poukázal napríklad v tomto smere na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo 826/2005, ktorý uvádza, že zavádzanie resp. podvodné konanie v civilnoprávnom zmysle jedným z účastníkov zmluvy pri jej uzavretí je dôvodom jej neplatnosti podľa ustanovenia § 49a občianskeho zákonníka, ktoré sa môže domáhať úspešne len druhý účastník zmluvy. Druhým účastníkom zmluvy v tomto prípade by bol veriteľ (žalovaný) a ten na platnosti trvá.

Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou a na jej uzavretie je potrebná dohoda o podstatných náležitostiach, ktorými je dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, stanovenie sumy týchto peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka zaplatiť odplatu za túto službu. Ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka výslovne uvádza, že dlžník je povinný platiť úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Termínom „zákon“ sa pritom nešpecifikuje konkrétny právny predpis, ale akýkoľvek právny predpis vyhlásený v štátom stanovenej (alebo uznanej) forme ako zákon. V tomto prípade výška odplaty bola právne regulovaná cez ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

Suma 331,06 EUR nie je poplatok za poskytnutie úveru, ale odplata (cena služby) v zmysle čl. 8 Zmluvy o revolvingovom úvere. Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je prevzatie záväzku veriteľom (tu žalovaný) poskytnúť odklad splatnosti maximálne troch splátok (v prípade úveru, a ak dôjde k poskytnutiu revolvingu aj v prípade revolvingu) a záväzok dlžníka zaplatiť odplatu za túto službu. Na jednej strane je teda záväzok zaplatiť odplatu za prevzatie povinnosti veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok a na strane druhej záväzok poskytnúť odklad splatnosti splátok. Čiže ide o úpravu situácie, ktoré keby nebola dohodnutá medzi zmluvnými stranami, potom by sa nedala nahradiť nejakou zákonnou úpravou. Zákon žiadny odklad splátok neupravuje a už vôbec nie, že by bolo povinnosťou veriteľa ho poskytnúť ak o to dlžník požiada a to bezodplatne.

Dohoda o poskytnutí služby je aj osobitne podpísaná, čo zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ v tom smere, že dlžník podpísaním tlačíva Žiadosti/Zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj grafické rozlíšenie Dohody o poskytnutí služby od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ.

Vzhľadom k uvedenému poukázal na to, že priemerný spotrebiteľ (v zmysle definície bodu 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29) t.j. osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná si je vedomý, že dohodu neuzatvára ani automaticky so Zmluvou o RÚ, že jej uzavretie vyžaduje samostatný súhlas s ňou a tiež aký je význam takejto dohody.

Aj v prípade žalobcu bolo uzavretie dohody slobodné a dobrovoľné, vedel o jej význame, ako aj o právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich.

V prípade využitia odkladu splátok sa v prvom rade dlžník vyhne sankciám za omeškanie. Ich maximálnu výšku upravuje ust. § 3a nar. vlády č. 87/1995 Z.z. Taktiež odklad splatnosti splátok znamená, že z dôvodu ich omeškania (ak by nedošlo ani k odkladu ich splatnosti a ani k ich úhrade) nemôže dôjsť k zosplateniu úveru (§ 565, § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka).

Výška odplaty predstavuje dohodu o cene služby, a teda nie je v zmysle ust. § 53 ods. 1 Obč. zákonníka neprijateľnou podmienkou.

Nakoľko prístupenie k dohode o poskytnutí služby je individuálne ustanovenie, nie je podmienkou na uzavretie zmluvy a následného poskytnutia úveru.

Dohoda o poskytnutí služby a jej vznik nie sú podmienkou a ani predpokladom či už pre uzavretie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere alebo pre poskytnutie úveru. Ide o fakultatívnu možnosť, ktorú dlžník môže, ale nemusí uzavrieť. Pri posudzovaní dohody o poskytnutí služby je potrebné vychádzať aj z toho, že Dohoda o poskytnutí služby je samostatným právnym úkonom, a jej vznik nie je podmienkou pre vznik Zmluvy o RÚ. Táto skutočnosť vyplýva z bodu 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby {„Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami).“

K tvrdeniam žalobcu ohľadne sumy úveru, ktorá mu bola poskytnutá je potrebné zdôrazniť, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.350,- Eur. Úver bol pritom poskytnutý nasledovne :

časť vo výške 331,06 Eur bola poskytnutá v rámci započítania so záväzkom žalovaného podľa dohody o poskytnutí služby ((t.j. došlo k úhrade záväzku žalobcu z danej zmluvy v uvedenom rozsahu).

časť vo výške 1.018,94 Eur bola poskytnutá vyplatením v prospech účtu žalobcu.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

Z rozhodcovského spisu Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak Arbitration Court, s.r.o., sp.zn. 567/10/14 vyplýva, že návrh na rozhodcovské konanie podal žalovaný proti žalobcovi dňa 24.10.2014. Žalobca rozhodcovský rozsudok prevzal dňa 17.11.2014 ako je vyznačené na doručenke, avšak z pečiatky Slovenskej pošty, a.s. vyplýva, že sa tak stalo dňa 17.12.2014. Zároveň s rozsudkom mu bol doručený žalobný návrh s prílohami. Voči tomuto rozsudku dňa 15.01.2015 doručil tunajšiemu súdu žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, z dôvodov vyššie uvedených a žiadal rozsudok zrušiť.

Z rozhodcovského rozsudku 567/10/14 zo dňa 11.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.12.2014 a vykonateľnosť 23.12.2014 (takto je vyznačené na rozsudku) vyplýva, že súd zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 2.684,26 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,85 % ročne zo sumy 59,34 Eur od 27.03.2014 do 21.05.2014, zo sumy 49,34 Eur od 22.05.2014 do zaplatenia, zo sumy 69,34 Eur od 27.04.2014 do zaplatenia, zo sumy 69,34 Eur od 27.05.2014 do zaplatenia, zo sumy 69,34 Eur od 27.06.2014 do zaplatenia, zo sumy 2.426,90 Eur od 30.06.2014 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.350,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.350,- Eur len 5,15 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.684,26 Eur do zaplatenia, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 429,30 Eur.

Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500024713 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09.05.2013 vyplýva, že v bode 5 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru žalobca žiadal o poskytnutie revolvingového úveru (úverový limit) 1.350,- Eur, s výškou mesačnej splátky 69,34 Eur a dobou splatnosti 48 mesiacov, pričom jednotlivé splátky boli splatné vždy 26. deň v mesiaci. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) vo výške 3.328,32 Eur. RPMN za úver predstavovala 66,94 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN 47,29 %. V ďalšej časti bola uvedená poskytnutá čiastka revolvingu 565,81 Eur a celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania

revolvingu) vo výške 1.664,16 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu činila 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 80,97 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5 %.

V bode 6 citovanej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sú iným písmom dopísané údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypĺňajte), z čoho vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru je 1.350,- Eur, s výškou mesačnej splátky 69,34 Eur a dobou splatnosti 48 mesiacov, pričom jednotlivé splátky boli splatné vždy 26. deň v mesiaci. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) vo výške 3.328,32 Eur. RPMN za úver predstavovala 66,94 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN 47,29 %. V ďalšej časti bola uvedená poskytnutá čiastka revolvingu 565,81 Eur a celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) vo výške 1.664,16 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu činila 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 80,97 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5 %. Na zmluve, pod bodom 8, je Dohoda o poskytnutí služby, ktorej predmetom je záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi žalovaným a žabcom a záväzok žalobcu zaplatiť žalovanému odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 331,06 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 150,48 Eur, v prípade ak bude žalobcovi revolving poskytnutý. Na zmluve pod bodom 13 je podpis dlžníka: V Rožňave dňa 02.05.2013. Za žalobcu je pečať a podpis v Bratislave dňa 09.05.2013.

V zmysle bodu 13 predmetnej žiadosti, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti / zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Zmluvné strany prehlásili, že si Žiadosť / Zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená zo slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti pripojili svoje podpisy.

Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500024713 zo dňa 09.05.2013 vyplýva, že dlžníkom je žalobca a bol jej schválený úver vo výške 1.350,00 Eur so splatnosťou na 48 mesiacov, s mesačnou splátkou 69,34 Eur, s dátumom splatnosti prvej splátky úveru 26.06.2013, s dátumom splatnosti poslednej splátky úveru 26.05.2017, s mesačnou periodicitou splácania úveru, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania v 26. deň, ročnou percentuálnou mierou nákladov úveru 66,94 %, priemernou hodnotou RPMN 47,29 %, so schválenou výškou revolvingu 716,29 Eur, s výškou mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 69,34 Eur, s ročnou percentuálnou mierou nákladov po vykonaní revolvingu 70,01 %, s úverovým limitom 1.350,00 Eur, s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 3.328,32 Eur, s odplátou za poskytnutie služby vo výške 331,06 Eur, s ročnou úrokovou sadzbou úveru vo výške 70,01 %, s celkovou čiastkou ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu vo výške 1.664,16 Eur, s ročnou úrokovou sadzbou revolvingu vo výške 80,97 %, s ročnou úrokovou sadzbou úrokov z omeškania vo výške 5,5 % a s dátumom nadobudnutia platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere 09.05.2013.

Z Rozhodcovskej zmluvy zo dňa 09.05.2013 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným vyplýva, že podľa článku 5 zmluvy akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z menovaných stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a preto jej vyhovel v celom rozsahu.

Žalobca v konaní namietal neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, na základe ktorej mala byť založená právomoc rozhodcovského súdu, ktorý vydal napadnutý rozsudok a tiež namietal platnosť rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 písm. j) a ods. 2 Zákona 244/2002 Z.z. Ďalej namietal, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá v rozpore s § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a jedná sa o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá ju robí neplatnou.

Podľa § 73 ods. 1,2,3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní:

(1) Ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

(2) Na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

(3) Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Právny vzťah medzi účastníkmi bol založený zmluvou o revolvingovom úvere a rozhodcovskou zmluvou, ktoré boli podpísané dňa 09.05.2013. Vzhľadom na vyššie uvedené prechodné ustanovenia súd pri posudzovaní nárokov žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný 11.12.2014 podľa vtedy platnej právnej úpravy na základe zákona č. 244/2002 Z.z. súd rozhodol na základe ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení v čase podpísania rozhodcovskej zmluvy a vydania rozhodcovského rozsudku, teda do 31.12.2014.

Podľa § 3 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení do 31.12.2014 o rozhodcovskom konaní:

(1) Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

(2) Rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyklúčia.

Podľa § 4 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení do 31.12.2014 o rozhodcovskom konaní:

(1) Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

(2) Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, 4) ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

(3) Nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

Podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení do 31.12.2014 o rozhodcovskom konaní:

(1) Účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),

b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,

c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,

e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,

f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,

g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),

h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo

i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,

j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. 13a)

(2) Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení do 31.12.2014 o rozhodcovskom konaní:

(1) Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

(2) Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu podľa § 40 písm. h) možno podať v lehote 30 dní odo dňa, keď sa účastník rozhodcovského konania ktorý podáva žalobu, dozvedel o dôvode obnovy konania, alebo odo dňa, keď ho mohol po prvýkrát uplatniť, najneskôr však do troch rokov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 42 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení do 31.12.2014 o rozhodcovskom konaní:

Ustanovenia týkajúce sa zrušenia rozhodcovského rozsudku nemôžu účastníci rozhodcovského konania v rozhodcovskej zmluve vylúčiť okrem dôvodu podľa § 40 písm. h).

Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že námietka žalobcu ohľadom neplatnosti rozhodcovskej zmluvy nie je dôvodná, nakoľko žalobca uzavrel individuálne dohodnú rozhodcovskú zmluvu pre prípad riešenia sporov súvisiacich so zmluvou o revolvingovom úvere, kde z obsahu rozhodcovskej zmluvy jednoznačne vyplýva, že spory sa budú riešiť pred príslušným súdom Slovenskej republiky alebo pred Slovenským arbitrážnym súdom zriadenom Slovak arbitration court, s.r.o alebo pred Victoria rozhodcovským súdom v Banskej Bystrici.

Súd ďalej dospel k záveru, že dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku bolo ustanovenie § 40 ods. 1 písm. j) Zákona 244/2002 Z.z. v platnom znení do 31.12.2014, nakoľko pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Predložená zmluva je predtlačný formulár, bežne používaný žalovaným.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) a d) Zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania 5a),
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Žalobca v konaní žiadal zrušiť rozhodcovský rozsudok a tvrdil, že zmluvu uzatváral ako fyzická osoba - spotrebiteľ.

Podľa ustanovení § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

(3) Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

(4) Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

(5) Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

(6) Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

(7) Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

(8) Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

(9) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <javascript:%20fZzSRInternal('34604',%20'20079232',%20'20079232',%20'5437400',%20'5437400',%20'0')>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <javascript:%20fZzSRInternal('34604',%20'20079232',%20'20079232',%20'5437402',%20'5437412',%20'0')>, r) <javascript:%20fZzSRInternal('34604',%20'20079232',%20'20079232',%20'5437419',%20'5437419',%20'0')> a y) <javascript:%20fZzSRInternal('34604',%20'20079232',%20'20079232',%20'5437426',%20'5437426',%20'0')>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <javascript:%20fZzSRInternal('34604',%20'20079232',%20'20079232',%20'5437435',%20'5437438',%20'0')> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Súd dospel k záveru, že Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 09.05.2013, podpísaná účastníkmi, je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka.

Súd zistil, že vyššie oboznamovaná zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods.1 a ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vyplýva to zo skutočnosti, že žalobca prostredníctvom Beáty Šidlíkovej (uvedenej v bode 1 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru) so žalovanou uvedenou v bode 2 spísali žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5 a následne žiadosť bola podpísaná žalovanou dňa 02.05.2013. Zo samotného bodu 6 vyplýva, že sa nemá vyplňať, teda v čase uzavretia zmluvy - žiadosti táto časť nebola vyplnená, o čom svedčí aj iný typ písma, kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere. Z tvrdenia žalobcu vyplýva, že žalobcovi malo dôjsť oznámenie veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere, ktorá bola doložená v spise. Uvedené oznámenie nie je však podpísané zo strany žalobcu a navyše, žalovaný ani nepreukázal, či toto oznámenie žalobcovi aj doručil. Z toho vyplýva, že žalobca so žalovaným neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom schválenie revolvingového úveru s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, ročnej percentuálnej miery nákladov, boli uvedené len v oznámení veriteľa, ktoré žalobca nepodpísal.

Súd takýto spôsob uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy považuje za nekalú prax žalobcu, nakoľko v čase podpisu zmluvy žalobca nevie, v akej výške a s akými podmienkami mu bude schválený úver, pretože vypisuje len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru mu má byť oznámené následne žalovaným, kde už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých je úver poskytnutý - výšku úrokov, splátky a podobne.

Ďalej súd zistil, že úverová zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve je totiž uvedená mesačná splátka 69,34 Eur, v počte 48 mesiacov, s termínom splátky 26. deň v mesiaci, avšak z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok iných poplatkov. Žalobca totiž v oznámení o schválení úveru uviedol celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé zložky.

Z uvedeného vyplýva, že v čase podpisovania Zmluvy o revolvingovom úvere žalobcovi ako spotrebiteľovi neboli v zmluve uvedené náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z.

Súd považoval neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ako to má na mysli ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Súd navyše poukazuje na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) a b) Zákona č. 129/2010 Z.z., z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 okrem iných aj písm. k), tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Predmetom rozhodcovského konania bolo teda vrátenie úveru poskytnutého žalobcovi vo výške 1.350,- Eur. Keďže nebolo dodržané ustanovenie § 9 ods.1 a ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam rozhodcovský súd nepostupoval v zmysle platnej právnej úpravy a svojim rozhodnutím zaviazal žalobcu na plnenia, ktoré boli v rozpore so zákonom a preto bolo potrebné žalobe vyhovieť a rozhodcovský rozsudok ako celok zrušiť podľa § 40 ods. 1 písm. j) Zákona 244/2002 Z.z. v platom znení do 31.12.2014.

Žalobca dodržal 30 dňovú lehotu na podanie žaloby, nakoľko zo zapožičaného rozhodcovského spisu vyplýva, že hoci je na doručenke o prevzatí rozhodcovského rozsudku nesprávne uvedený dátum 17.11.2014, žalobca prevzal rozhodcovský rozsudok 17.12.2014 a žalobu na súde podal dňa 15.01.2015.

Súd v súlade s § 40 ods. 2 zákona 244/2002 Z.z. odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku do právoplatného skončenia veci samej vzhľadom na to, že došlo k zrušeniu tohto rozhodcovského rozsudku.

Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Úspešnému žalobcovi súd priznal trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyčíslil náhradu trov konania nasledovne:

· Hodnota jedného úkonu právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vychádzajúc zo sumy 2.684,26 Eur predstavuje sumu 111,21 Eur.

· Režijný paušál v roku v roku 2015 je 8,39 Eur.

· Úkony právnej služby:

1. prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady so žalobcom , 111,21 Eur + 8,39 Eur RP,

2. žaloba 15.01.2015, 111,21 Eur + 8,39 Eur RP,

3. vyjadrenie žalobcu zo dňa 09.02.2015, 111,21 Eur + 8,39 Eur RP,

4. účasť na pojednávaní 27.10.2015, 111,21 Eur + 8,39 Eur RP,

· Spolu náhrada trov 444,84 Eur.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov konania a dospel k záveru, že vyúčtované trovy právneho zastúpenia čo sa týka určenia hodnoty úkonu právnej služby neboli vyúčtované správne. Pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je potrebné vychádzať z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b). vyhlášky 655/2004 Z.z. a nie z ustanovenia § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, nakoľko žalobca v tomto konaní vystupuje ako spotrebiteľ a jedná sa o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy.

Hodnota jedného úkonu v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) v roku 2015 je 64,53 Eur. Režijný paušál v roku 2015 je 8,39 Eur. Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 291,68 Eur za štyri úkony právnej služby.

Výrok o povinnosti žalovaného uhradiť súdny poplatok sa opiera o ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Žalobca bol v konaní oslobodený od súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) a preto je povinný uhradiť súdny poplatok neúspešný žalovaný. Výška súdneho poplatku bola určená na základe sadzobníka súdnych poplatkov, položka 3 písm. c), ktorý je vo výške 331,50 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O. s. p./, uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba odvolacími dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 O. s. p.. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak v horeuvedenej lehote účastníci konania nepodajú odvolanie proti rozhodnutiu, rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a po uplynutí lehoty uvedenej vo výroku rozhodnutia sa stane vykonateľným. Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutie alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.